

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 15/2023-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, Malacká cesta 5680/2B, Pezinok, proti postupu Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 698/2008 v období po právoplatnosti nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 59/2014-28 z 13. marca 2014 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. júna 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Súčasne navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov, sťažovateľovi priznal primerané finančné zadosťučinenie 6 500 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a zo zistení ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľ je žalovaným v napadnutom konaní pred okresným súdom (pôvodne vedenom pred Okresným súdom Bratislava III) o žalobe [REDAKOVANÉ] z 18. novembra 2006 o zaplatenie 531,57 eur z titulu nezaplatenej odmeny za poskytnuté právne služby. Sťažovateľ sa na ústavný súd už obrátil so svojou sťažnosťou zo 4. novembra 2013. Ústavný súd nálezom č. k. IV. ÚS 59/2014-28 z 13. marca 2014 vyslovil porušenie práv sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom v napadnutom konaní, okresnému súdu prikázal konať bez zbytočných

prieťahov a sťažovateľovi priznal finančné zadostučinenie 1 500 eur. Okresný súd následne rozsudkom z 30. januára 2017 žalobu zamietol. Na základe odvolania podaného žalobcom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudok okresného súdu zrušil uznesením č. k. 16 Co 193/2019-522 z 31. augusta 2021 (ktoré bolo sťažovateľovi doručené 15. novembra 2021) a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dňa 30. mája 2022 prebehlo na okresnom súde pojednávanie, ktoré bolo odročené pre účely verejného vyhlásenia rozsudku na 29. jún 2022. Okresný súd žalobe vyhovel. Sťažovateľ podal 16. septembra 2022 proti rozsudku okresného súdu odvolanie. Od 2. novembra 2022 sa spis nachádza na krajskom súde.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Na podklade skutkových okolností a s odkazom na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva a ústavného súdu sťažovateľ rozporuje priebeh napadnutého konania. Ku dňu podania v poradí druhej ústavnej sťažnosti napadnuté konanie trvá už pätnásť rokov a šesť mesiacov a ani po vrátení veci z krajského súdu nebola jeho vec prejednaná a právoplatne rozhodnutá. Po doručení zrušujúceho uznesenia krajského súdu sa 30. mája 2022 uskutočnilo pojednávanie, ktoré okresný súd odročil na 29. jún 2022. V kontexte uvedeného sťažovateľ konštatuje, že k vzniknutým prieťahom a neefektívnemu postupu okresného súdu svojím správaním neprispel. Naopak, na extrémnej dĺžke konania sa podieľa okresný súd, ktorý nekoná efektívne a urýchlene, čo u sťažovateľa spôsobuje stav utrpenia, frustrácie a bezmocnosti.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a jeho práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu, ktorý ani po právoplatnosti predchádzajúceho nálezu ústavného súdu a po vrátení veci na ďalšie konanie po zrušení jeho v poradí prvého rozsudku krajským súdom v sťažovateľovej veci meritórne nerozhodol.

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (to platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru, pozn.) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne

až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. IV. ÚS 221/04).

7. Z ústavnej sťažnosti, ako aj z oznámenia okresného súdu vyplýva, že v sťažovateľovej veci sa konalo pojednávanie 30. mája 2022, ktoré bolo odročené na 29. jún 2022, keď okresný súd vyhlásil rozsudok, ktorým žalobe vyhovel. Proti uvedenému rozsudku podal sťažovateľ odvolanie, ktoré bolo okresnému súdu doručené 16. septembra 2022. Okresný súd po vykonaní administratívnych úkonov predložil 2. novembra 2022 súdny spis na konanie a rozhodnutie krajskému súdu.

8. Ústavný súd vníma celkovú dĺžku napadnutého konania, ktoré pred okresným súdom prebieha viac ako pätnásť rokov (od podania žaloby 28. novembra 2006 bolo pôvodne vedené na Okresnom súde Bratislava III, následne bola vec odstúpená okresnému súdu 14. februára 2007). Ústavný súd však nemôže prihliadať na obdobie, ktoré predchádzalo prijatiu nálezu č. k. IV. ÚS 59/2014-28 z 13. marca 2014 (bod 2 tohto uznesenia), ktorý nadobudol právoplatnosť 12. mája 2014. Napriek skutočnosti, že sťažovateľ opakovane zdôrazňuje neprimeranosť celkovej dĺžky konania (od podania žaloby do podania ústavnej sťažnosti, pozn.), v odôvodnení ústavnej sťažnosti sa sústreďuje iba na postup okresného súdu po vrátení veci na ďalšie konanie zrušujúcim uznesením krajského súdu z 31. augusta 2021. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že obdobie od predloženia súdneho spisu krajskému súdu do doručenia jeho zrušujúceho uznesenia okresnému súdu nie je možné bez ďalšieho pričítať na ťarchu okresného súdu.

9. Okresný súd po vrátení veci na ďalšie konanie v napadnutom konaní konal plynulo, uskutočnil pojednávanie a meritorne rozhodol, pričom po podaní odvolania vykonal administratívne úkony a vec predložil krajskému súdu. Konanie okresného súdu od vrátenia veci na ďalšie konanie do predloženia súdneho spisu odvolaciemu súdu trvalo štrnásť mesiacov, čo nie je možné vyhodnotiť ako neefektívny postup alebo nečinnosť okresného súdu v napadnutom konaní.

10. Ústavný súd pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy odmieta ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, ak celková doba konania pred konajúcim súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizujú reálnu možnosť zbytočných prietahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 109/03, I. ÚS 103/2016), resp. ak argumenty v sťažnosti nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04, II. ÚS 33/2021). Za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie. K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (I. ÚS 358/2019, I. ÚS 85/2021).

11. Vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam prípadu ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že ústavná sťažnosť sťažovateľa mu bola doručená 8. júna 2022, teda krátko pred plánovaným rozhodnutím okresného súdu vo veci (29. júna 2022). O termíne rozhodovania okresného súdu mal

sťažovateľ vedomosť, keďže pojednávanie konané 30. mája 2022 bolo odročené na 29. jún 2022 pre účely vyhlásenia rozsudku.

12. Napriek tomu, že napadnuté konanie nie je v dôsledku sťažovateľom podaného odvolania právoplatne skončené, ústavný súd vzhľadom na konkrétne okolnosti danej veci a s prihliadnutím na postup okresného súdu po vrátení veci na ďalšie konanie dospel pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti sťažovateľa k záveru, že neexistuje okolnosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o porušení sťažovateľom uvedených práv. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

13. Z dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa nezaoberal, keďže rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia označených práv.

14. Ústavný súd v závere dáva znova do pozornosti bod 19 svojho predchádzajúceho rozhodnutia vo veci sp. zn. I. ÚS 2/2022 s tým, že počet sťažovateľových podaní adresovaných ústavnému súdu medzitým prekročil 270.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 19. januára 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu